

Věčné evangelium

Texty na tento týden

Žd 4,2; 8,1.2.6; L 15,20–24; 2K 3,3; Zj 10,7

Základní verš

„Hospodin se mi ukázal zdaleka: Miloval jsem tě odvěkou láskou, proto jsem ti tak trpělivě prokazoval milosrdenství.“ (Jr 31,3)

Během studia Jakubova listu bylo představeno mnoho případů, které odhalovaly souvislosti Jakubova poselství s evangeliem. Porovnávali jsme také Jakubův list s ostatními biblickými autory. Není vždycky snadné zařadit Jakubovu zvěst mezi ostatní biblické knihy – zvláště když se jedná o tak důležitou otázku, jako je samotné evangelium – ale jak jsme si ukázali, je to možné. Vždyť evangelium je základem našeho pověření ke zvěstování „věčného poselství ... každé rase, kmeni, jazyku i národu“ (Zj 14,6).

V tomto týdnu se zaměříme na základní otázku „věčného evangelia“, kterou je spasení z víry, jež se vine celou Biblí včetně Jakubova listu.

Je důležité si při studiu uvědomit, že Bible si neprotiřečí, obzvláště v něčem tak důležitém, jako je otázka spasení. V závěru tohoto čtvrtletí se tedy podíváme na to, jak je spasení představeno v Bibli, abychom lépe pochopili, jak se Jakub vypořádal s plánem Božího vykoupení.

Evangelium ve Starém zákoně

„I nám přece byla zvěstována dobrá zpráva, stejně jako jim. Slyšené slovo jim ale nepomohlo, neboť se u posluchačů neseťkalo s vírou.“ (Žd 4,2; B21)

Osobní studium

Verš v Žd 4,2 představuje zajímavou souvislost. Evangelium, dobrá zpráva, byla zvěstována již ve Starém zákoně. Stejná pak byla hlášána i v novozákonních dobách. Nic nenaznačuje, že by se jejich obsah nějak lišil. Problém není v samotném poselství, ale spíše ve způsobu jeho chápání. I dnes mohou dva různí posluchači pochopit evangelium odlišně. Proto záleží na tom, abychom podřídili svoji víru učení Božího slova a správně ho slyšeli.

Přečti si následující verše a vyhledej v nich poselství evangelia.

Gn 3,15

Ex 19,4–6

Ž 130,3,4; 32,1–5

Iz 53,4–11

Jr 31,31–34

Jaký je jejich společný jmenovatel? Bůh zasahuje do našeho života proto, aby nás zachránil, odpustí nám přestoupení a probouzí v nás „nepřítelství“ vůči hříchu, abychom mohli být „poslušní“ (Iz 1,19). Jeden (Ježíš) zemřel za mnoho lidí, vzal na sebe jejich (naše) nepravosti a ospravedlnil jejich (naši) ne-hodnost (Iz 53,4.5). Nová smlouva se od staré liší v tom, že zákon je zapsán v srdci a že hříchy „budou zapomenuty“ (Žd 8,12). Odpuštění a znovuzrození jsou tedy neoddělitelné; ospravedlnění a posvěcení představuje Boží řešení problému hříchu. Tato zpráva prochází celou Bibli. I přes náš hřích nás Bůh miluje a udělal všechno pro to, aby nás zachránil.

Aplikace

Jako adventisté věříme tomu, že je třeba zachovávat zákon. Jak se však můžeme ubránit tomu, abychom uvěřili, že nás spasí jeho dodržování? Proč to není vždycky tak jednoduché?

Tento můj syn byl ztracen a je nalezen

²⁰A tak vstal a vydal se ke svému otci. Otec ho spatřil už z veliké dálky. Pohnut soucitem přiběhl, padl mu kolem krku a zasypal ho polibky. ²¹„Otče,“ řekl syn, „zhřěšil jsem proti nebi i proti tobě. Už si nezasloužím být považován za tvého syna.“ ²²Otec však nařídil svým služebníkům: „Přineste nejlepší šaty a oblečte ho. Navlékněte mu prsten a obujte ho. ²³Přiveďte vykrmené tele a porazte je. Jezme a oslavujme, ²⁴neboť tento můj syn byl mrtev a ožil, byl ztracen a je nalezen!“ (L 15,20–24; B21)

Osobní studium

Někteří lidé nemohou nalézt v evangeliích dobrou zprávu. Ježíšovo učení může vypadat jako velmi přísné – ale to jenom v tom případě, když ho nevyslechne až do konce. Většina Izraelců se v Ježíšově době považovala za dobré lidi – a to jak ve svých, tak v Božích očích. Podporovali chrám placením daní a přinášáním předepsaných obětí. Vyhýbali se styku s nečistými zvířaty, dávali obřezat své syny, dodržovali svátky a soboty. Celkově se snažili řídit zákony, které jim představili jejich náboženští vůdci. Pak přišel Jan Křtítel a začal hlásat: „Čiňte pokání!“ Ježíš zdůraznil, že je nutné znovuzrození (J 3,5), a prohlásil: „Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho přesahovat spravedlnost zákoníků a farizeů, jistě nevejdete do království nebeského“ (Mt 5,20). Jinými slovy Ježíš říká: Potřebuješ to, co nemáš. Tvoje snaha nestačí.

Jak podobenství zaznamenaná v L 15,11–32 a 18,9–17 představují evangelium?

V podobenství o marnotratném synu je tento syn ztracen, ale neví o tom. Najednou však začíná vidět otcovu lásku z nové perspektivy a touží po návratu. Jeho pýcha je pryč. Touží po přijetí jako služebníka a žasne nad štědrostí, jakou ho jeho otec zahrnuje. V tomto případě nedochází jen k obnovení vztahů, ale k jejich zásadní proměně. Podobný obrat nalézáme i v druhém podobenství. Bůh přehlíží „spravedlivého“ farizea, zatímco „hříšného“ celníka nejen přijímá, ale také ospravedlňuje, odpouští mu a osvobozuje od viny.

Oba příběhy nám pomáhají lépe pochopit Boha, vidět jej jasněji – jako laskavého Otce a Obhájce hříšníků. Když Ježíš představoval kalich s hroznovou šťávou jako „krev, která zpečetuje smlouvu a prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů“, trpěl jako skutečný velikonoční Beránek, který za nás musel zemřít (Mt 26,28; Mk 10,45). Můžeme být spaseni, protože Ježíš za nás zaplatil.

Aplikace

Jakou naději ti dávají obě zmíněná podobenství? Jakým způsobem můžeš podle nich navázat kontakt s ostatními lidmi? V čem ti tato podobenství pomohla změnit duchovní život?

Pavlovo evangelium

Je přece zjevné, že vy jste listem Kristovým, vzniklým z naší služby a napsaným ne inkoustem, nýbrž Duchem Boha živého, ne na kamenných deskách, nýbrž na živých deskách lidských srdcí. (2K 3,3)

Osobní studium

Pavel byl přesvědčen – stejně jako mnoho jeho současníků – že věří správnému poselství a má dobré duchovní smýšlení. Pak ale uviděl Ježíše, který „si jej zamiloval a vydal sebe samého za něj“ (Ga 2,20). Najednou pochopil, že není spasen, ale ztracen, že není Božím služebníkem, ale Božím nepřítelem, že není spravedlivý, ale je největším hříšníkem. Z očí mu spadl závoj, který mu bránil ve správném chápání Starého zákona. Boží osobní i psané zjevení přetvářelo jeho srdce a měnilo jeho život. Bez pochopení tohoto kontextu neporozumíme ani jeho listům.

Jaké důležité kroky odhaluje Pavel v 2K 3,2–6.14–16?

Význam Starého zákona lépe pochopíme teprve tehdy, až „uvěříme v Ježíše Krista“ (2K 3,16). Ježíš je cestou, jen On nás může zachránit a spasit. V něm všechno začíná i končí. Izrael spoléhal na své pochopení Starého zákona – podobně jako Pavel před obrácením. Tato cesta ovšem nevede k životu. Proč? Protože „všichni jsme zhřešili“ (Ř 3,23) – včetně izraelského národa. Desatero nás usvědčuje jako hříšníky (2K 3,7). Věřící v Korintu však byli „listem Kristovým ... napsaným ne inkoustem, nýbrž Duchem Boha živého, ne na kamenných deskách, nýbrž na živých deskách lidských srdcí“ (2K 3,3).

Jak definuje Pavel v Ř 1,16.17 a 3,24–26 evangelium? Co všechno přijímáme od Krista vírou?

Evangelium je Boží moc ke spasení pro každého, kdo uvěří v Ježíše. Spravedlnost se nezakládá na tom, co děláme, nýbrž na tom, co pro nás udělal Kristus a čeho se my domáháme vírou. Takový postoj „je přijímán ve víře a roste vírou“ (Ř 1,17). Pavel to dále rozvádí ve zbytku celého listu, jehož těžiště můžeme nalézt na konci třetí kapitoly. V Kristu máme spasení (Bůh nás vykoupil tím, že zaplatil za naše hříchy), ospravedlnění (milostí jsme omyti a očištěni od vin) a odpuštění (Bůh nás přijímá zpět a odpouští nám minulá hříchy). Bůh se lidem odhalil úžasným způsobem v Kristově oběti, jež ospravedlňuje hříšníky, kteří ho přijmou do svého srdce.

Aplikace

Izraelský národ i Pavel před obrácením byli přesvědčeni o správnosti toho, co dělají a jak chápou poselství Písma. Nemůže se to někdy stát i nám – tedy že vlastní pochopení nadřadíme Božímu slovu? Jak je možné vyhnout se tomuto nebezpečí?

Vyšší smlouva

‘Z toho, co bylo řečeno, plyne: máme velekněze, který usedl po pravici Božího trůnu ²v nebesích jako služebník pravé svatyně a stánku, který zřídil sám Hospodin, a nikoli člověk. ... ‘Avšak Ježíš dosáhl vznešenější služby, právě tak jako je prostředníkem vyšší smlouvy, založené na lepších zaslíbeních. (Žd 8,1.2.6)

Osobní studium

List Židům popisuje novou smlouvu jako „lepší“, než je ta stará (Žd 8,1.2.6). Nabízí se otázka, proč tedy Bůh ustanovil starou smlouvu? Problém nebyl v samotné smlouvě, ale v odezvě lidí na tuto smlouvu.

Jaké jsou v textech v Žd 7,19; 8,9 a 10,1–4 popisovány problémy se starou smlouvou?

Lidé „nezůstali ve smlouvě“ (Žd 8,9), ale byli vzpurní a neposlušní. Tato skutečnost, společně s tím, že zvířata obětovaná v rámci staré smlouvy nemohla nikdy sejmut hříchy (Žd 10,4), znamená, že problém hříchu zůstal nevyřešen. Pouze to, že „Ježíš Kristus jednou provždy obětoval své tělo“, může odčinit náš hřích – včetně lidí žijících v době staré smlouvy (Žd 10,10; 9,15). To bylo možné proto, že „zákon totiž nic nepřivedl k dokonalosti – avšak na jeho místo přichází lepší naděje, jejíž mocí přistupujeme až k Bohu“ (Žd 7,19) – podle zaslíbení v nové smlouvě.

V jistém slova smyslu není tato vyšší smlouva vůbec novou, protože od zaslíbení v zahradě Eden o „semeni, které rozdrtí hadovi hlavu“, spočíval plán spasení stále v tom, že Kristus zemře za lidi (Zj 13,8; Jr 32,40; Žd 13,20.21; J 13,34).

„Smlouva milosti není novou pravdou, protože existovala věčně v Boží mysli; proto se jí také říká věčná smlouva.“ (FLB 77)

Na druhou stranu, jak jsme viděli u apoštola Pavla, během návratu k Bohu dochází k něčemu zvláštnímu. Bůh v souvislosti s věčnou smlouvou zaslíbil: „Do jejich srdcí dám bázeň přede mnou, aby ode mne neodstupovali“ (Jr 32,40). Bez víry by obětování zvířat bylo něco jako placení za hřích. S pohledem upřeným na Ježíše, který „podstoupil kříž, nedbaje na potupu“, a „všecko musel snést od hříšníků“ (Žd 12,2.3), vnímáme nezměrnou cenu hříchu i dobrou zprávu o tom, že tuto cenu za nás zaplatil Někdo jiný „pro krev stvrzující věčnou smlouvu“ (Žd 13,20). Tato „nová“ smlouva přetváří náš pohled na všechno, stejně jako přikázání lásky jednoho k druhému. Ve skutečnosti není novou – stejně jako přikázání lásky (Lv 19,18). Rozdílem je, že máme milovat své bližní stejně, jako Ježíš miluje nás (J 13,34).

Aplikace

Jak se můžeme naučit milovat druhé stejně, jako Ježíš miluje nás?

Završení evangelia

„Ve dnech, kdy zazní polnice sedmého anděla, naplní se Boží tajemství, jak je Bůh oznámil svým služebníkům prorokům.“ (Zj 10,7)

Osobní studium

Je důležité, že Zj 10,7 je – kromě Zj 14,6 – jediným veršem v knize Zjevení, který se výhradně vztahuje k hlásání evangelia (řecké slovo překládané jako „oznamování“ či „zvěstování“ je „euangelizó“ a doslova znamená „hlásání dobré zprávy“). Tyto dvě kapitoly mají pro adventisty sedmého dne zvláštní význam, protože v nich nacházíme naše povolání a pověření k tomu, co se v nich popisuje. Jinými slovy řečeno, Bůh nás pověřil konkrétním způsobem k hlásání „věčného evangelia“.

Jak jsme viděli, evangelium zůstává od první do poslední knihy Bible stále stejné. Také zákon je neměnný. Ani smlouva se nemění. Ježíš, Pavel i Jakub shodně potvrzují, že stejnému evangeliu věřil Abraham (J 8,56; Ř 4,13; Jk 2,21–23). Někteří lidé mají potíže s tímto přesvědčením, protože evangelium definují omezeněji než Písmo. Abraham byl poslušný, protože vírou předem viděl Ježíšovu obět. Dnes nemusíme váhat v otázce spasení, protože víme, jak můžeme být zachráněni. Samotná víra je postačující, ale nesmí to být víra intelektuální, jakou mají i démoni, ani domyšlivá, která hlásá Boží zaslíbení bez podmínek spasení. Máme mít víru, která koná.

Proč mají odkazy ve Zj 12,17 a Zj 14,12 o dodržování Desatera a ospravedlnění z víry v Ježíše takový význam v kontextu věčného evangelia?

Rozhodujícím znamením v posledních dnech bude, koho budeme uctívat a poslouchat. Boha, který „učinil nebe, zemi, moře i prameny vod“ (Zj 14,7)? Nebo šelmu a její obraz? Znakem těch, kteří věří v Ježíše, bude zachovávaní přikázání (včetně přikázání o sobotě). Ti mu zůstanou věrni až do konce. Právě náboženství vyžaduje víru i poslušnost.

„Navzdory častému posměchu a pronásledování stále svědčili o neměnnosti Božího zákona, o závazku zachovávat sobotu, připomínku stvoření. Tyto skutečnosti, o nichž mluví kniha Zjevení ve 14. kapitole v souvislosti s „věčným evangelím“, budou charakteristické pro Kristovu církev v době před jeho příchodem. Výsledkem hlásání poselství tří andělů je „vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíši.“ (GC 453.454; VDV 323,324)

Aplikace

Premýšlej o své víře. Máš víru, která koná? Jak se tvá víra projevuje konkrétními činy?

Podněty k zamyšlení

„Potřebujeme stoupat výše, jít vpřed a dožadovat se vznešených zaslíbení. Měli bychom chodit pokorně s Bohem, nebyt pyšní na svůj charakter, ale s prostou vírou se dožadovat zaslíbení Božího slova, která jsou určena poslušným – ne těm, kdo přestupují Boží zákon. Pokud budeme věřit Božimu svědectví a budeme na Něm cele závislí, potom zmizí veškerá naše pýcha a namyšlenost. Jsme spaseni vírou, ovšem ne pasivní vírou, nýbrž vírou, která působí láskou a očišťuje duši. Kristus má zájem i o největšího hříšníka a chce ho přivést zpět k poslušnosti. Křesťané nemají právo stavět se nad Boží zákon. Pokud by to někdo tvrdil, opovrhoval by tím Kristovou mocí, již nám chce poskytnout. Ježíš sám říká: já zachovávám přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. Všichni Kristovi následovníci proto budou poslušně zachovávat Boží svatý zákon.“ (ST, 31. 3. 1890)

Otázky k rozhovoru

- 1. Diskutujte společně nad různými důrazy Ježíše, Pavla a Jakuba při představování evangelia – dobré zprávy o spasení. Jak nám může celkový pohled, který dnes máme k dispozici, pomoci, abychom na jedné straně neupadli do zákonictví, anebo na druhé straně nechápali milost příliš lacině?*
- 2. Když cítíte, že ztrácíte duchovní odvahu, která biblická zaslíbení vám pomáhají ji znovu získat? Proč je zaslíbení Kristovy spravedlnosti, kterou nám dává jako nezasloužený dar, nejlepší obranou proti malomyslnosti z naší hříšnosti?*
- 3. Trojandělské poselství velice úzce propojuje stvoření s vykoupením a spasením. Jaký je mezi nimi vztah? Jak můžeme na základě tohoto propojení vysvětlit, že sobota je ústředním bodem Božího zákona? Jak nám může toto úzké propojení pomoci v pochopení stěžejního postavení soboty v konečném sporu posledních dnů?*